

บทที่ ๒

การทบทวนวรรณกรรม

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีความร่วมมือและการจัดทำข้อตกลงในหลากหลายรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ใน ๗ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครอบครัว เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ สตรี คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และชุมชน ซึ่งรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ คือ พันธสัญญาระหว่างประเทศ ประกอบด้วย อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และความร่วมมือกับต่างประเทศใน ๓ ประเด็นสำคัญ ประกอบด้วย เครือข่ายความมั่นคงมนุษย์ ความร่วมมือกับต่างประเทศเรื่องโรคเอดส์ และความร่วมมือกับต่างประเทศเรื่องการค้ามนุษย์ และในอนาคตอันใกล้ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.๒๕๕๘ รายละเอียดดังนี้

๑. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child - CRC)

เน้นหลักพื้นฐาน ๔ ประการ คือ การห้ามเลือกปฏิบัติ และการให้ความสำคัญแก่เด็กทุกคนเท่าเทียมกัน การคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นอันดับแรก สิทธิในการมีชีวิต การอยู่รอด การพัฒนาทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม สิทธิในการแสดงความคิดเห็น และการให้ความสำคัญกับความคิดเหล่านั้น

๒. อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women - CEDAW)

มุ่งเน้นจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ รวมทั้งการประกันว่าสตรี และบุรุษมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติและดูแลจากรัฐอย่างเสมอภาคกัน

๓. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities : CRPD)

เน้นที่การจัดอุปสรรคจากภายนอก และการแก้ไขความเสียเปรียบทางสังคมของคนพิการ ทั้งด้านการพัฒนาสังคมที่มุ่งพัฒนาบริการในด้านต่างๆ เพื่อช่วยให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ต่างๆอย่างเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของคนพิการ การจัดการเลือกปฏิบัติและการสร้างหลักประกันความเสมอภาคในทุกมิติ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ

๔. เครือข่ายความมั่นคงมนุษย์ (Human Security Network - HSN)

เป็นการรวมกลุ่มของประเทศในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งมีแนวคิดคล้ายคลึงกัน (like-minded countries) เกี่ยวกับการส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์ภายในประเทศของตนและในเวทีโลก ประกอบด้วยสมาชิก ๑๓ ประเทศ ได้แก่ ซิลี กรีซ ไอร์แลนด์ จอร์แดน แคนาดา มาลี เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ ออสเตรีย สวิตเซอร์แลนด์ สโลวีเนีย คอสตาริกา (สมาชิกล่าสุด) และไทย มีประเทศผู้สังเกตการณ์ ๑ ประเทศ คือ แอฟริกาใต้ ไทยดำรงตำแหน่งประธาน HSN ในปี พ.ศ.๒๕๔๘ มีวิสัยทัศน์ในการสร้างสรรคโลกมนุษย์ ซึ่งประชาชนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความมั่นคง (security) และมีศักดิ์ศรี (dignity) หรือการบรรลุสถานะที่มนุษย์ "ปลอดจากความหวาดกลัว" (Freedom from Fear) เช่น ผลกระทบจากการสู้รบ และ "ปลอดจากความขาดแคลน" (Freedom from Want) เช่น ความยากจน และโรคเอดส์

๕. ความร่วมมือกับต่างประเทศเรื่องโรคเอดส์ (HIV/AIDS)

ปัญหาโรคเอดส์ เป็นภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ในยุคโลกาภิวัตน์ คุกคามความมั่นคงของมนุษยชาติ และประชาคมระหว่างประเทศยอมรับว่า ปัญหาโรคเอดส์มิใช่เป็นเพียงปัญหาโรคภัย

ใช้เจ็บหรือสุขภาพ แต่เป็นปัญหาของการพัฒนาและเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหานั้นๆ เช่น การขจัดความยากจน การส่งเสริมความเท่าเทียมกันของสตรี สิทธิมนุษยชน ฯลฯ ซึ่งประเทศไทยมีความร่วมมืออันดีกับ UNAIDS สหประชาชาติในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ โดยกรมควบคุมโรคในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยป้องกันและแก้ไขปัญหายาเอดส์ ได้ร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และภาคประชาสังคมวางแผนการดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์บูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเอดส์แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ที่มีเป้าหมายหลักคือการมุ่งไปสู่เป้าหมายที่เป็นศูนย์ ทั้งการไม่มีผู้ติดเชื้อรายใหม่ ไม่มีการตายเนื่องจากเอดส์ ไม่มีการตีตราและเลือกปฏิบัติ

๖. ความร่วมมือกับต่างประเทศเรื่องการค้ำมนุษย์

การค้ำมนุษย์เป็นอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงภายในประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศอย่างมาก โดยประเทศไทยเป็นทั้งต้นทาง ทางผ่าน และปลายทางของการค้ำมนุษย์ จึงได้สร้างพันธมิตรและความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ำมนุษย์ ดังนี้

๖.๑) อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร (UN Convention on Transnational Organized Crime) พิธีสารเพื่อป้องกันและปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก (Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children) และพิธีสารเพื่อต่อต้านการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นโดยทางบก ทะเล และอากาศ (Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air)

๖.๒) ร่วมดำเนินการภายใต้กรอบรัฐมนตรีอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ (ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime-AMMTC) มีแผนการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ (Work Program to Implement the ASEAN Plan of Action to Combat Transnational Crime)

๗. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.๒๕๕๔

ผู้นำอาเซียนเห็นชอบต่อปฏิญญาอาเซียนคอนคอร์ดสอง (บาห์ลี คอนคอร์ดสอง) ที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๖ เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๖๓ ประชาคมอาเซียน ที่จัดตั้งขึ้นประกอบด้วย ๓ เสา คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งเกี่ยวข้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะทำให้เกิดสันติภาพที่ยั่งยืน ความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค โดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐ ได้เห็นพ้องให้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อรองรับการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ทั้งนี้แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) สรุปได้ดังนี้

๗.๑) ประชาชนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียน และความรู้สึกของการเป็นประชาคม โดยการสร้างอัตลักษณ์บนพื้นฐานด้านผลประโยชน์ของภูมิภาคอาเซียน โดยเป็นตัวแทนร่วมกัน จารีต ค่านิยม และความเชื่อ รวมทั้งความปรารถนาในฐานะประชาคมอาเซียน ส่งเสริมตระหนักและมีความร่วมมือกันในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันท่ามกลางความแตกต่างในทุกชั้นของสังคม สร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของ และการรวมกันเป็นเอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย

และส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในเรื่องวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศาสนาและอารยธรรม

การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน เพื่อปลูกฝังอัตลักษณ์อาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางในการก่อตั้งประชาคมโดยสนับสนุนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วม

๗.๒) ยกระดับคุณภาพชีวิต การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หนึ่งในมาตรการให้จัดทำแผนปฏิบัติการความร่วมมือระดับภูมิภาคสำหรับการพัฒนาทักษะสตรี เยาวชนและคนพิการ เสริมสร้างทักษะในการประกอบการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ เน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มชายขอบ โดยการฝึกอบรมการฝีมือเพื่อปรับปรุงคุณภาพความเป็นอยู่ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาชาติและการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน และมีมาตรการหนึ่งเพื่อจัดเวทีด้านผู้ประกอบการเยาวชนในกรอบความร่วมมือสาขาแรงงาน เยาวชน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๒

๗.๓) การลดช่องว่างทางการพัฒนา เสริมสร้างความร่วมมือเพื่อลดช่องว่างการพัฒนา โดยเฉพาะมิติการพัฒนาทางสังคม ระหว่างประเทศสมาชิก ในพื้นที่ของอาเซียนที่ถูกทอดทิ้งและด้อยพัฒนา

๗.๔) พัฒนาศักยภาพ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และคนพิการ มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ปกป้องผลประโยชน์ สิทธิ รวมทั้งส่งเสริมโอกาสอย่างเท่าเทียม และยกระดับคุณภาพชีวิต มาตรฐานการดำรงชีวิตสำหรับ สตรี เด็ก ผู้สูงอายุและคนพิการ เช่น มีมาตรการในการดำเนินตามแผนงานให้เป็นไปตามปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีในภูมิภาคอาเซียน และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ส่งเสริมและปกป้องสิทธิของสตรีและเด็ก จัดทำมาตรฐานความมั่นคงด้านสังคมในประเทศสมาชิกอาเซียน สนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลและสวัสดิการ คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุ คนพิการ สตรีและเด็กที่ยากจน อ่อนแอ ถูกเอาเปรียบ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของคนพิการ จัดตั้งกลุ่มผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ของอาเซียน

๗.๕) การจัดสวัสดิการ เครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมและความคุ้มครองกันจากผลกระทบด้านลบจากการรวมตัวอาเซียนและโลกาภิวัตน์ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ ให้ความมั่นใจว่าประชาชนอาเซียนทุกคนจะได้รับสวัสดิการสังคมและการคุ้มครองกันจากผลกระทบเชิงลบจากโลกาภิวัตน์และการรวมตัว โดยพัฒนาคุณภาพ ความครอบคลุมและความยั่งยืนของการคุ้มครองทางสังคมและเพิ่มความสามารถในการจัดการความเสี่ยงทางด้านสังคม มีมาตรการในการสำรวจระบบการปกป้องทางด้านสังคมที่มีอยู่ในอาเซียน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในเรื่องระบบความมั่นคงทางด้านสังคม และการจัดเครือข่ายดูแลคนจน คนด้อยโอกาส คนที่ถูกกลั่นแกล้ง ได้รับผลกระทบจากกระบวนการรวมตัวและโลกาภิวัตน์ ดำเนินการที่เหมาะสมและออกมาตรการป้องกันผลกระทบจากอันตรายต่อสตรี เด็ก และกลุ่มอื่นๆ

๗.๖) ส่งเสริมองค์กรธุรกิจช่วยสังคม ส่งเสริมให้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจรวมไว้ในเรื่องที่ภาคธุรกิจต้องดำเนินการเพื่อให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนในรัฐสมาชิกอาเซียน

๗.๗) เสริมสร้างกลไกผลกระทบด้านต่างๆ การสร้างรัฐที่พร้อมรับมือกับภัยพิบัติและประชาคมให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น และเพื่อเสริมสร้างกลไกให้มีประสิทธิภาพและสามารถป้องกันและลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินทางสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของรัฐสมาชิกอาเซียนอันเกิดจาก

ภัยพิบัติและร่วมมือกันจัดการกับภัยพิบัติฉุกเฉินโดยใช้ความพยายามของรัฐบาล ความร่วมมือในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

๗.๘) จัดตั้งเครือข่ายครอบครัว โดยมีเป้าหมายหนึ่งเพื่อการจัดการความยากจน ช่วยเหลือครอบครัวที่ยากจน

๗.๙) พัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการ เน้นการจัดตั้งระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีความรับผิดชอบและมีความน่าเชื่อถือ โดยเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการของอาเซียน และเพิ่มความร่วมมือระหว่างรัฐอาเซียน

ขณะเดียวกันภายในประเทศก็มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ทั้งนี้แผนพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมและมั่นคงของมนุษย์โดยตรงคือ ยุทธศาสตร์กระทรวงการพัฒนาสังคมและมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ที่มีวิสัยทัศน์ “มุ่งสู่สังคมคุณภาพ บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อส่วนรวม” ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การผลักดันให้เกิดสังคมสวัสดิการ

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ พัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ พัฒนาความมั่นคงเรื่องที่อยู่อาศัย

กลยุทธ์ที่ ๑.๓ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑.๔ การเตรียมความพร้อมสู่สังคมสูงอายุ

กลยุทธ์ที่ ๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนความมั่นคงของมนุษย์

กลยุทธ์ที่ ๑.๖ การสร้างและขยายโอกาสเพื่อความเสมอภาคและความเป็นธรรม

ทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสังคมเข้มแข็งพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ ๒.๑ ส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชนให้เป็นกลไกพื้นฐานในการพัฒนาสังคมคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๒.๒ การพัฒนาและฟื้นฟูชุมชนและสังคมในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเสริมสร้างพลังทางสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓.๑ ส่งเสริมบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของประชาชนโดยผ่านกลไกของภาคประชาสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓.๒ ส่งเสริมจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถการบริหารจัดการด้านการพัฒนาสังคม

กลยุทธ์ที่ ๔.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางด้านสังคม

กลยุทธ์ที่ ๔.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรเพื่อพร้อมรับ

การเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์ที่ ๔.๓ การสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

นโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับ ๗ กลุ่มเป้าหมายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและมั่นคงของมนุษย์ ได้แก่ ครอบครัว เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ สตรี คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และชุมชน มีดังต่อไปนี้

๑. ครอบครัว มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้กระทำความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาครอบครัว พ.ศ. ๒๕๔๗ -๒๕๕๖ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานสถาบันครอบครัวแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๑ รายละเอียดมีดังนี้

๑.๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ เน้นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ การคุ้มครองจากรัฐ และปราศจากการกระทำความรุนแรง

๑.๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ เน้นการพัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัว มีการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง

๑.๓) นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศาสนาครอบครัว พ.ศ. ๒๕๔๗ -๒๕๕๖ มีพันธกิจ คือ รัฐและองค์กรทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและสร้างจิตสำนึกร่วมกันพัฒนาศาสนาครอบครัว โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่บั่นทอนครอบครัว และคุ้มครอง ช่วยเหลือครอบครัวที่มีปัญหา สนับสนุนทรัพยากรและพัฒนากลไกองค์กรและบุคลากรเพื่อพัฒนาศาสนาครอบครัว พัฒนาและเผยแพร่กฎหมาย องค์ความรู้ด้านครอบครัว ภายใต้การดำเนินยุทธศาสตร์หลัก 4 แนวทาง ดังนี้ การพัฒนาศักยภาพของครอบครัวแบบองค์รวม การสร้างหลักประกันคุ้มครองทางสังคมของครอบครัว การสร้างระบบกลไกบริหารจัดการให้เกื้อหนุนความเข้มแข็งของครอบครัว และการพัฒนาคุณภาพของเครือข่ายทางสังคมเพื่อพัฒนาครอบครัว

๑.๔) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานสถาบันครอบครัวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ เน้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างครอบครัว ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำแผนพัฒนาครอบครัวบรรจุในข้อบังคับงบประมาณ หรือเทศบัญญัติ และนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒. เด็กและเยาวชน มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๙ รายละเอียดมีดังนี้

๒.๑) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เน้นการคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน มีการตั้งกองทุนคุ้มครองเด็ก เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพ เนื่องจากประสบปัญหาสังคม ถูกทารุณกรรม ช่วยเหลือเด็กที่พ้นจากความปกครองดูแลของสถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู รวมทั้งครอบครัวอุปถัมภ์ของเด็ก ส่งเสริมความประพฤติเด็ก นักเรียนและนักศึกษาให้เหมาะสม มีคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัย โดยจัดให้มีการพัฒนาระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว การให้คำปรึกษา การฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง พร้อมกับการให้ความสำคัญกับครอบครัวโดยเฉพาะบิดามารดาผู้ใช้อำนาจปกครองเด็กและเยาวชนจะมีบทบาทหลัก และภาระหน้าที่ในการดูแลขัดเกลา รับผิดชอบเด็กและเยาวชนขนานไปกับองค์กรสังคมอื่นๆ อาทิเช่น กระจายความรับผิดชอบไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลเด็กและเยาวชนในชุมชนอย่างใกล้ชิด ให้สื่อมวลชน

ซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งที่มีอิทธิพลสูงต่อจิตใจและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ร่วมรับผิดชอบต่อการพัฒนาครอบครัว ตัวเด็กและเยาวชน

๒.๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในระดับต่างๆซึ่งผลการดำเนินการได้เกิดสภาเด็กและเยาวชนในระดับอำเภอทั่วประเทศ จำนวน ๘๗๗ อำเภอ ได้เกิดสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน ๗๗ จังหวัด

๒.๓) แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ มีพันธกิจในการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม และมีพฤติกรรมเหมาะสมตามวัย เสริมพลังภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนและทุกระดับในการพัฒนาเด็กและเยาวชน และพัฒนาระบบบริหารจัดการในการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ดังนี้ การสร้างภูมิคุ้มกันในการดำรงชีวิตของเด็กและเยาวชน การคุ้มครองและพัฒนาเด็กที่ต้องการการคุ้มครองเป็นพิเศษและเด็กพิเศษ(Special Child) ส่งเสริมและสนับสนุนความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการในการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน

๒.๔) นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านการพัฒนาเด็กตามแนวทาง “โลกที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๙ เน้นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมให้เด็กและเยาวชนจากทั่วราชอาณาจักร และจากทุกกลุ่มทุกประเภท ประมาณ ๑๒,๐๐๐ คน โดยเน้นความสำคัญในการพัฒนาและคุ้มครองเด็กใน ๔ เรื่องหลัก คือ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต จัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ปกป้องเด็กจากการถูกละเมิดหรือแสวงหาประโยชน์และความรุนแรงต่อต้าน HIV / AIDS

๓. ผู้สูงอายุ มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๖๔ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๕๒ และนโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รายละเอียดมีดังนี้

๓.๑) พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๑๓ การจัดสวัสดิการสังคม มีการจัดตั้งกองทุนผู้สูงอายุ เพื่อให้กู้ยืมเงินทุนประกอบอาชีพ ส่งเสริมกิจกรรมผู้สูงอายุในลักษณะกลุ่ม ชมรม ช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความเดือดร้อน การคุ้มครองสิทธิ การพัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ และการสนับสนุนทั้งในด้านสังคม สุขภาพ เศรษฐกิจ รวมถึงการให้สิทธิในการได้รับบริการสาธารณะและเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

๓.๒) แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๕ - ๒๕๖๔ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๑ พ.ศ.๒๕๕๒ การพัฒนาศักยภาพ มีการเตรียมความพร้อมของประชาชนเพื่อวัยสูงอายุที่มีคุณภาพ การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ

๓.๓) นโยบายรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร การจัดให้มีเบี้ยยังชีพรายเดือนแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ โดยผู้ที่มีอายุ ๖๐-๖๙ ปี จะได้รับ ๖๐๐ บาท อายุ ๗๐-๗๙ ปี จะได้รับ ๗๐๐ บาท อายุ ๘๐-๘๙ ปี จะได้รับ ๘๐๐ บาท และอายุ ๙๐ ปีขึ้นไป จะได้รับ ๑,๐๐๐ บาท การส่งเสริมการมีส่วนร่วม สนับสนุนให้ผู้สูงอายุร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมภายใต้หลักคิดที่ว่า ผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์สูง จึงควรส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมือง

๔. สตรี มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก นโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รายละเอียดมีดังนี้

๔.๑) พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๐ เน้นการคุ้มครองสิทธิ เน้นขจัดความรุนแรงต่อเด็กและสตรี เน้นคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำที่มีขอบทางเพศ

๔.๒) นโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เน้นการพัฒนาศักยภาพ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วม การจัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี โดยมีวงเงินเฉลี่ยจังหวัดละ ๑๐๐ ล้านบาท

๕. คนพิการ มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ และแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ รายละเอียดมีดังนี้

๕.๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ระบุให้มีการจัดสวัสดิการสังคม และการคุ้มครองสิทธิ การห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความพิการ (ม.๓๐) ได้ระบุสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลือจากรัฐ (ม.๕๔) การสงเคราะห์และจัดสวัสดิการแก่คนพิการ (ม.๘๐) และการให้รัฐต้องปฏิบัติตามสนธิสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี (ม.๘๒)

๕.๒) แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มียุทธศาสตร์ส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม สร้างสภาพแวดล้อม พัฒนาเทคโนโลยี และข้อมูลข่าวสาร สร้างเสริมพลังอำนาจ ส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ และเครือข่าย สร้างเสริมเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อความพิการและคนพิการ

๖. ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๖ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ และนโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รายละเอียดมีดังนี้

๖.๑) พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๕ เน้นให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงบริการสุขภาพอย่างครอบคลุม อาทิเช่น ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์ที่มีการพัฒนาการเข้าถึงยาจำเป็นที่มีราคาแพงหลายรายการ กลุ่มคนยากจนเข้าถึงบริการสุขภาพได้เพิ่มขึ้น การจัดตั้งกองทุนให้บริการด้านสาธารณสุขกับบุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ

๖.๒) พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดให้ผู้ไชยาหรือผู้พึ่งพายาต้องได้รับการปฏิบัติแบบผู้ป่วย ไม่ใช่อาชญากร ไม่เป็นการตีตราให้กับคนกลุ่มดังกล่าวว่าเป็นผู้กระทำความผิด มีขั้นตอนการพิจารณาและให้โอกาสพิสูจน์ตนเอง

๖.๓) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ มีการกำหนดระบบการให้ความคุ้มครองเด็กเป็น ๓ ระบบ ที่เชื่อมโยงกัน ได้แก่ ระบบการให้การสงเคราะห์ ระบบการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และระบบการส่งเสริมความประพฤติเด็ก

๖.๔) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๖ ขยายการคุ้มครองถึงเด็กและหญิงต่างด้าว (กลุ่มคนไร้สัญชาติ) ที่เข้าประเทศไม่ถูกต้องตามกฎหมายและตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ รวมทั้งเด็กและหญิงที่มีได้มีสัญชาติไทยแต่อาศัยอยู่ในประเทศไทย และตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์

๖.๕) พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.๒๕๔๖ การให้ความสำคัญกับสิทธิการคุ้มครอง การส่งเสริมและการสนับสนุนการบริการสังคมในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาสด้วย ได้แก่ บริการสุขภาพอนามัย บริการการศึกษา บริการฝึกอาชีพที่เหมาะสม การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยต่อผู้สูงอายุ บริการด้านกฎหมายกับผู้สูงอายุที่ถูกทารุณกรรมหรือแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ด้วยกฎหมายหรือถูกทอดทิ้ง การจัดที่พักอาศัย และการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ มีการดูแลจากครอบครัว ในรูปแบบภาคีตัญญู การดูแลจากชุมชนในรูปแบบชมรมผู้สูงอายุ กองทุนสวัสดิการชุมชน การดูแลจากสังคม เช่น การจัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดพื้นที่สาธารณะให้กับผู้สูงอายุ

๖.๖) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ เน้นการจัดสวัสดิการสังคม และการคุ้มครองสิทธิ มุ่งสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ในการเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี การส่งเสริม การมีส่วนร่วม สนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและลดความขัดแย้งในสังคมไทยและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๖.๗) นโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร มีนโยบายเร่งด่วน ที่เน้นการแก้ปัญหาความยากจนซึ่งเป็นปัญหาร่วมของคนทุกกลุ่ม โดยเน้นวิธีการ เพิ่มรายได้ของปัจเจกชน ลดค่าครองชีพเป็นหลัก ส่วนภายในระยะ ๔ ปี มีหลายนโยบายที่พยายามแก้ปัญหาโครงสร้าง เช่น เรื่องที่ดินทำกิน เรื่องสวัสดิการสังคม การกระจายโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น

๗. ชุมชน มีนโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาต่างๆภายในประเทศที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๐ แผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี สร้างสวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๑ พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔ ร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๗ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ นโยบายและยุทธศาสตร์วิจัยของชาติ ฉบับที่ ๘ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ และนโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร รายละเอียดดังนี้

๗.๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมมีจุดประสงค์เพื่อให้การรับรองและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กร ภาคประชาชนที่มีวัตถุประสงค์ในการจัดสวัสดิการสังคมให้แก่สมาชิกในชุมชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมและ ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนตามกฎหมาย องค์กรภาคประชาชนที่ได้รับการรับรองเป็นองค์กรสวัสดิการ ชุมชนตามกฎหมาย จะได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้ (๑) ได้รับการรับรองสถานะเป็นองค์กรสวัสดิการชุมชน ตามกฎหมาย รวมทั้งสามารถใช้คำว่า (องค์กรสวัสดิการชุมชน) ต่อท้ายชื่อองค์กรได้ (๒) มีสิทธิเสนอชื่อ ผู้แทน เพื่อให้องค์กรสวัสดิการชุมชนเลือกกันเองเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการ สังคมแห่งชาติ จังหวัด กรุงเทพมหานคร รวมทั้งได้รับการสรรหาเพื่อเป็นกรรมการในคณะกรรมการ บริหารกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม และอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการชุดต่าง ๆ (๓) สิทธิ ประโยชน์ที่ได้ในการเป็นกรรมการและอนุกรรมการ (๔) รับทราบข้อมูลข่าวสาร และสามารถใช้บริการ

ผ่านระบบฐานข้อมูลกลางด้านสวัสดิการสังคมตามกฎหมายได้ (๕) เข้าร่วมประชุม สัมมนาและการอบรม ที่จัดให้มีขึ้นตามกฎหมาย (๖) เสนอโครงการเพื่อขอรับเงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม (๗) สิทธิประโยชน์อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

๗.๒) แผนยุทธศาสตร์ ๕ ปี สร้างสวัสดิการสังคมไทยฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔ มียุทธศาสตร์การเสริมพลังและกระจายอำนาจให้แก่พันธมิตรในการจัดสวัสดิการสังคม ยุทธศาสตร์การสร้างการรวมพลังเพื่อเพิ่มเป็นทวีคูณ (Synergy) ในการจัดสวัสดิการสังคมโดยพัฒนาระบบและแนวทางบูรณาการงานของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจ องค์กรภาคประชาชน และชุมชน ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการเงิน การคลังและการปฏิรูปกฎหมายที่ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมรูปแบบต่างๆ

๗.๓) ร่างแผนยุทธศาสตร์สวัสดิการสังคมไทย ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ มียุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบสวัสดิการ เพื่อสวัสดิการถ้วนหน้า ยุทธศาสตร์เสริมพลังทุกภาคส่วนสู่สังคมสวัสดิการ ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนามาตรการทางการเงิน การคลัง และการระดมทุนเพื่อสังคม

๗.๔) พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๗ จัดให้มีเคหะเพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย ตลอดถึงจัดให้มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้อยู่อาศัย ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนผู้ประสงค์จะมีเคหะของตนเองปรับปรุง รื้อ หรือย้ายแหล่งเสื่อมโทรมเพื่อให้มีสภาพการอยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมดีขึ้น

๗.๕) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณูปโภค พัฒนโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยการดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทภาคธุรกิจเอกชนให้ช่วยเหลือสังคมด้านที่อยู่อาศัย

๗.๖) นโยบายและยุทธศาสตร์วิจัยของชาติ ฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ มีการกำหนดกลุ่มเรื่องวิจัยที่ควรมุ่งเน้น ๑๓ กลุ่มเรื่อง ได้แก่ ๑)การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ๒)ความมั่นคงของรัฐ และการเสริมสร้างธรรมาภิบาล ๓)การปฏิรูปการศึกษาและสร้างสรรคการเรียนรู้ ๔)การจัดการทรัพยากรน้ำ ๕)ภาวะโลกร้อนและพลังงานทางเลือก ๖)การเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและลดการนำเข้า ๗)การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาและการฟื้นฟูสุขภาพ ๘)การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ ๙)เทคโนโลยีใหม่และ เทคโนโลยีที่สำคัญเพื่ออุตสาหกรรม ๑๐)การบริหารจัดการการท่องเที่ยว ๑๑)สังคมผู้สูงอายุ ๑๒)ระบบโลจิสติกส์ ๑๓)การปฏิรูประบบวิจัยของประเทศ ซึ่งรวมงบประมาณ จำนวน ๔๓๕,๒๘๒ ล้านบาท มาจากงบประมาณภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงงบประมาณวิจัยจากแหล่งทุนวิจัยอื่น เน้นการใช้ทรัพยากรการวิจัย และเครือข่ายภาคการวิจัยที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวกับการวิจัย

๗.๗) นโยบายของรัฐบาลนายกรัฐมนตรี น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร พัฒนาที่อยู่อาศัยให้ผู้มีรายได้น้อยให้มีโอกาสได้ที่อยู่อาศัยในราคาและค่าเช่าถูก ตามบริเวณใกล้สถานียรถไฟฟ้า